

ПЪРВИЯТЪ СНѢГЪ. *)

Ето хубавиятъ приятелъ на дѣцата! Ето първиятъ снѣгъ! Отъ снощи не е прѣставалъ да вали на голѣми парцали. Тази сутринъ бѣ весело въ училището като гледахме какъ снѣгътъ вали срѣщу стъклата и се трупа по корнизитѣ на прозорцитѣ; даже и учителятъ се радваше и потриваше ржцѣ. Всички бѣха доволни, замислени за топкитѣ, които ще си правимъ, за леда, който ще дойде по-послѣ, и за огъня въ кѣши. Само Стефанъ изглеждаше, че не обръща внимание на снѣга. Той бѣ подпрѣлъ главата си съ ржцѣ и цѣлъ се бѣ вдпалъ въ урока.

Каква прѣлестъ! Каква радостъ бѣ като излѣзохме! Всички съ викове нагазихме въ снѣга по улицата, борѣхме се, правѣхме си топки и се ровѣхме въ него като патенца въвъ вода. Чадъритѣ на родителитѣ, които бѣха дошли да чакатъ дѣцата си, бѣха побѣлѣли, шинелитѣ на градскитѣ стражари сжшо бѣха побѣлѣли. И нашитѣ чанти въ кѣсо врѣме сжшо побѣхѣха . . Всички бѣха вънъ отъ себе си отъ радостъ, даже и блѣдниятъ Петъръ, синътъ на ковача, който никога се не смѣеше, и Робертъ, горкия! подскачаше съ патерицата. Ка-

*) Изъ книгата „Сърце“ отъ Едмондо Амичисъ, № 8 отъ „Най-хубавитѣ книги за дѣца и юноши“, издадени отъ „Хемусъ“.